

Խորհրդարանի
հանձնաժողովն անզո՞ր է

Այս թեմային առնչվող իր նա-

Խորի հոդվածում («Կրթատուննե
հետին քննկ», «Ազգ», մարտի 15),
գրել էի այն մասին, որ կառավարու-
թյունը, ի դեմք ոչ այն է բարձրա-
գոյն կրթուրյան և գիտուրյան
(ԲԿԳ), ոչ այն է Արևոտնիկայի նա-
խարարության, սկսած հունվարից,
կրօնակա և մի շաբաթ հայտական քե-
մանների հաստինեն։ Առավել արա-
տոցն այն էր, որ այդ կրօնատունը կա-
տարվել էր հետու քիչու վիճակին
մարդկանց հայտարարէ էին. որ
երամ հունվարից ազատված են աւ-
խատանից. Ինչ այն հոդվածում կար
կէ տարբան նաև Գերազույն
խորհրդի լեզվի, գիտուրյան և կրթու-
րյան հաճճանադրությի հասցեին. որ
իսկամբա ինձ թվու էր, գրեթե ան-
սարքեր և գիտուրյան և գիտաշխա-
տուների պահն եկածի առին:

Հանձնաժողովի նախագահ Ռա-
ֆայել Ղազարյանը և նրա տեղա-

լատեխի ծգկումները 1993 թ. ըն-
թացքում, այլև հասկաղին այս
տարվա բացահայտ աղօրինորդու-
թեր: Ամենին, դժ. Ղազարյան և

հանճնարարկան ստանա: Հետ
միայն օրենքը նույն օրենքներ, զի-
տուրյան և կրուրյան մասին կա-
ռող է ենթայացվել խորհրդանա...

Օգիսն, նս լցողն սկսեցի կապաձել, թէ այս խորհրդաւանին մնացած մնկուկն աւրվա կյանքը կրակարակի այս օրենքներն ընդունելու առաջ:

Ակադեմիան չի ցանկանում

Գիտորյան իրավիճակի մասին
իշ ըն ևս դասկեւացում տնեցող
նաողը, ծանրանալոյլ վեր բերվա-
ծին, կառու է հարց աս. Ճ որ հան-
րադեսորյանում կա մի հիմնարկու-
թյուն, որն ամենից ամենի առնչու-
թյուն ունի գիտորյան հետ: Դա Գի-
տորյանների ազգային ակադե-
միան է: Ինչո՞ւ է արձագանելի զի-
աւասխատություն չիմնալորդած կր-
թաստմներին Ակադեմիայի դեկա-
նարկություն:

Ես տեղակ լի, որ ԳԱԱ նախա-
առողյանը այս կրօնականների առ-

•ՍԱԿԵՏԸ

Ժողովրդավարության
անկատարության դասձառներն ու
հետեւանքները

ԱՎՐԵՄԱՆ ՏԵՇԵՐԵԲԸ
տառնում ժողովրդավարական
կարգի անկատարությունը դայ-
վորված է ազգային լիանում
ընդամենը եւկու արժեթերի
ան իրողությամբ։ Այդ արժե-
ն խոսի եւ կրնի ազատությու-
նական է, որ ժողովրդավարա-
կան անձակարգին ընորու մնացած
ենք բացալայությունը որուա-
ն խանգարում է նաև խոսի ա-
րյան ըստ ամենայնի ծավալ-
եւ ամենալարեւոր՝ այդ ազա-
տից ակնկալիքից արդյունեն-
ետեւումանց։ Ավելին, ժողովրդա-
կան համակարգի մյուս արժե-
ացակայությունը հանգեցնում
է սկզբական, միակուսակցական
կարգը որպակու ժողովրդա-
անձականութիւն լայնացումնե-
սուի ազատության եւ, ընդհան-
ուրության ժողովրդավարական մյուս
մեջների արժեցրկմանը եւ
մասին խեղաքությամբ ընկա-
րի ծեւալորմանն ու արմատա-
ցը։ Դայատանում բացակայող
նույնան դրսուրում ունեցող ժո-
վակարական արժեթերն են։ 1.
դրադապարությունը ամրագոր զլ-
ու օրենքը ժողովրդավարական
կ Սահմանադրությունը եւ Երա-
խնմված բազմաքնույր օրենսդ-
րա դաշըզ, 2. կառավարման ժո-
վակարական համակարգ (օ-
րու, զործադիր եւ դատական
նույնի տարածառում, կառա-
գում կառավարվողների հա-
նության իման վրա), 3. մա-
սնականությունի իրավունքների և
պարունակ, 4. համառարությու-
նի առաջ, 5. օրինական դա-
տուրություն (օրենքի կողմից հա-
րկանապորության, դատի օ-
րան գործերացի եւ արդար դա-
վակունենեց), 6. ժողովրդավա-
րությունը ընտրությունները, 7.
ուժողականության, զործա-
քյան, համագործակցության եւ
այսուհետ արժեթերը, 8. խա-
յիթը մօակույթը, կրությունը
և գործառնությունը մեջնական

ւահանուկ գործոց ներկ է դասմաւ-
ւելին, «անհատապնդ կարող են
և լինել այն դեմքուն, եթ իրենց
սվարությունն ազատ չէ»: Այս-
պ, կարելի է ասել, որ հշխանու-
մեծ մարմնի ազատությունների
որակությունների ընդամակումը
ծառ դարձավ, որ ժողովրդական
համակազզ իր էական դրս-
մը յատան կառավարման ողջ
պարզի զործունեության մեջ:
Մրցի կողմից ընտրված լինելը
վերապատճենության անհրաժեշտէ,
ոչ բավարար դայնանն է: Ժո-
ւարյո թիֆտ է հնարակություն-
նա վերահսկելու, անվտանի-
ու հայտնելու և ժամանակին փո-
ւորյան ենթակելու այդ համա-
զու: Դայատանի դայնաներում

ԱՌԵՎԱԿԱՆ

ՈՎԿԵՊԱՏՄԱՆԻ ԳԻՏԱԿԻԱՏՈՒՀԻՆ

MEASUREMENTS

ինց՝), այլ միայն այն ժամանակ, որ խորհրդավանք նենակիելս կի-
ֆի կառավարության հաշվեսկո-
րմբը 1993 թ. ծագի կատարման
ասան: Քննարկումը սղասվում է,
որտես ինձ հայէնի է, ճայիսին: Մար-
դոկիկ գործազրկ են դարձել հունվա-
րին...

Ըախայի Ղազարյանն ինքը թե-
ատիկ. ավելի ճօղիս՝ ընուհային
գրանցային Ֆինանսավորման ար-
ատափորման ջատազդովներից եւ
այսածեռողդնեցից մեկն է. Բազ-
իցս կրկնում է եւ կրկնեց նաև ինձ
եւ գրուցելու. որ այդ զաղափարի
արկաքննիման լավագույն ծերը
լորձաննորբյան վատուակ անցկա-
ռուն է. եւ անցյալ տառու. իր կար-
իմուլ. այդ վարկարներուն վաս
ածառ:

Նվազաւանու նմ դատել հարցի ի-
ւասկան նրեւանգների մասին,
այս ինձ քվում է, որ այս կանոնը
պաղափառ կարելի ու ավելի եռան-
դութ լուսումնել: Եթե ոչ օրենով,
առաջ հանձնաժողովի հեղինակո-
ւում:

Ի դեպ, օրենքի մասին: Այս, բնակչության գործընթացը, ովքը է նշեղջված նոյն հանձնաժողովի ջանմարմ: Հանձնաժողովը ի կատարման Գերազույն խորհրդի հանձնարարականի, մասկել է նախազիմ: որը կոչվում է «Օրենք զիտորյան և բարձրագույն կրթորյան մասին»: Համաձայն ընդունված կարգի, նախազիմն ուղարկվել է շահագրգիռ կազմակերպությունների դիտորդություններ և կարծիքներ ստանալու: Կուանդ ուսու-

թիվ բողոքի նամակներ է գրել ԲԿԳ-ի
և Ազգային կայսերական նախարարություն-
ներին. ինցիս նաև ուժանախարա
Արմենակ Ղազարյանին: Թե ինչ
արձագանքներ կին հետեւ դրանց,
զանազան դաշնաներով չկար-
դացաւ դարձել: Բայց ահա առյինի
14-ին տեղի ունեցավ Ակադեմիայի
ներքանական աւելիան ընդհանուր ժո-
ղովը. որին ներկա եւ նաև ԲԿԳ նա-
խարա Վարդգես Գռունին: Թվում
էր լավագույն ատիրն է, որ նախա-
րարը «զիւական հասարակայնո-
ւրյան» առջեւ դատավան տա իւնի
ուշադ հարցերին: Առավել եւս, որ կր-
ճաման հարց ժողովում հնչեց
քազմից. թե ԳԱԱ որդիդինեն Ֆա-
նդիկ Սարգսյանի, թե նու զիւական
աւտուրա Վարդգես Բարխուդար-
յանի գեկոցուներում ու թե մի
շատ կորցրենում:

Անհավատակի է, քայլ նախարան իր եղույթում քառ անգամ շատաց ի դատախան իրեն ուղղակիութեն հասցեարգիամ հարցերի. Էլ ավելի անտառակի է սակայն ժննելը, որ ի դաշտանուրյան նախարարյան երոյթ ունեցավ ոչ այլ ոչ... ԲԱԱ դրեզիլյանն ինքը նենց առ, ով իր զննուցման մեջ նեադատեց նոյն նախարարյանը՝ Քաղաքացի Սարգսյանը «խանգատացրեց» Եւելքանելին Եռանով, որ անցյալ տարվա երկու փորձանուրյանների ընթաց հակասուրյունները դարձելու համար անհջողություն է նոր փորձաննական հանձնաժողով:

Ստիլված եմ կրկին վկայակոչչել
նախորդ հոդվածս («Ազգ», 15
մարտ), այդ եռ հանճառողութիւն
ստեղծման մասին արդեն այնքան են
գրել ՈՒ: Բայց գրել ՈՒ նաև այն մա-
սին, որ դրան Գնումը հավասարաց-
մամբ, մինչև այդ հանճառողութիւն
աշխատանի սկիզբը, առնվազն ողց
առաջին եռամսյակի համար կցած-
ված հաստիներ կմերժականութեան-

Սովորական վեցացից քառակազմություն է: Կրօնավածքը մի տաճի հարյուր հաստիից վերականգնելի են համուկնեներ, որոնց ընտրության սկզբունքը դիմումների անունում կրօնան սկզբունքը մնաց: Մի տաճի հարյուր մարդ շարունակում են զուգագործ մնալ, մի տաճի տասնյակ թերթ հարցականի տակ (առանց այն էլ, աշխատանքների կատարան հետալուրդը) պահպանելը, մերը ասած,

փայլուն չին:

